

det før, have anset det for en Fordel, om vi kunde være naaet til et Resultat saa hurtigt som muligt, ikke mindst af Hensyn til Industrien.

At Fremsættelsen af dette Lovforslag skulde betyde, at Regeringen havde spillet Fallit paa Toldlovforhandlingernes Omraade, er der ingen Grund til at antage, og selv om jeg ikke skal nævne saa lang Tid som den højtærede Finansminister, der nævnte Tiden fra Begyndelsen af Halvfjerdserne til 1908, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at de afsluttende Forhandlinger om den nu-gældende Toldlov af 1908 tog to Aar, to Samlinger, og der er intet mærkværdigt i, at det her, hvor vi gaar over til et nyt Princip, Værditolden, tager samme Tid som sidst.

Hvad angaar de Fejl, der har været, og som er omtalt af den højtærede Finansminister, i denne Lov de to Gange, den er vedtaget, skal jeg bemærke, at vi alle vidste, at vi her var paa usikker Grund, men at det, for saa vidt som der kun var Tale om en ganske kort Tid, kun vilde have en ganske svag Virkning, om der kunde vise sig saadanne Fejl. Men nu, da der er Tale om, at vi, da Rigsdagssamlingen dog en Gang maa slutte, mulig kan blive nødt til at lade Toldloven vente til ind i næste Rigsdagssamling, vilde det blive for længe at opretholde Anomalier. Jeg beder de Herrer lægge Mærke til, at i det store og hele var de paapegede Fejl rene Bagateller ved Siden af det hele og store. Læg Mærke til, at jeg siger: Ved Siden af det hele og store. For de enkelte Industriegrene, som det angaar, kan det være af meget stor Betydning. Jeg skal være villig til at tage alt muligt Hensyn dertil. Men læg Mærke til, hvad det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nævnte, han nævnte kunstige Blomster af Papir, han nævnte Hattefor af Silke, Damelinned med Blonder og af finere Stoffer, han nævnte Sysilke, han nævnte Plader og Stænger af Sølv og Guld. Ja, det er alt sammen Ting, som har sin Berettigelse og Interesse for de enkelte, det er soleklart, men at det skulde være Ting, som er afgørende overfor hele Spørgsmaalet om, hvorvidt der er grebet fejl i det hele og store, kan jeg nu alligevel ikke indrømme. Tilbage staar saa Porcelænet, det er måske i en vis Forstand det vigtigste af det, der her er Tale om. Men dér ser jeg noget anderledes paa det end de ærede Medlemmer. Det er et udmærket Eksempel, her er fremdraget, thi det viser jo, at hvis vi havde haft Værditold gennemført i sin Almindelighed, vilde vi have staaet langt bedre

overfor den Slags Industri; det er et udmærket Eksempel, som viser Værditoldens fortræffelige Egenskab, nemlig at naar Prisen falder, falder Tolden samtidig. Men, som sagt, det er Anomalier, som er fremkommet, de bliver rettet, og det forekommer mig at være ganske naturligt og paaringen Maade afskrækkende overfor Helheden. Det samme være sagt til det ærede Medlem Hr. Drachmann — det var jo et af de Punkter, han var mest inde paa.

Det ærede Medlem Hr. Rode var i ikke ringe Grad inde paa Arbejdet i Udvalget, hvorledes det var gaaet, og hvorledes det var gaaet i Staa, og det ærede Medlem talte om, at der føres Udentingsforhandlinger. Jeg kunde have Lyst til at sige en lille Smule derom, for saa vidt som det kan lade sig gøre uden at komme alt for stærkt ind paa Udvalgets Arbejde, hvad der som bekendt ikke er Coutume, men den Fremstilling, det ærede Medlem Hr. Rode gav, var i den Grad misvisende, at den ikke kan faa Lov at staa uimodsgaet. Det ærede Medlem maa jo vide, at de Forhandlinger, der føres i Øjeblikket, uden at Toldlovsudvalget er indkaldt, deler sig i to Grupper. Der føres for det første en Række Forhandlinger mellem Repræsentanter for Grosserer-Societetets Komité og et indenfor Toldlovsudvalget nedsat Underudvalg, hvilket Underudvalg er nedsat paa fuldstændig parlamentarisk Vis. Jeg kan ikke tænke mig, det er disse Forhandlinger, det ærede Medlem Hr. Rode sigter til med sine Bebrejdelser; de føres af det ærede Medlem Hr. Drachmann og mig, som er delegerede til sammen med tilforordnede af Administrationen at føre dem med et Par Repræsentanter for Grosserer-Societetet, og de drejer sig udelukkende om at finde Maader, hvorpaa man kan gennemføre Kreditoplagssystemet i Forbindelse med Værditoldsystemet paa den for Handelen mindst generende Maade. Jeg haaber paa et godt Resultat af disse Forhandlinger, selv om de paa Grund af den almindelige Stilling i Øjeblikket ikke føres med nogen videre Kraft; selve Spørgsmaalet er jo ikke brændende for Tiden. Der er al god Grund til at haabe paa et tilfredsstillende Resultat, og det er muligt, at dette vil medføre Ændringer i Regeringens Toldlovsforslag, men i det hele og store er jeg ikke bange for, at vi ikke skulde kunne gennemføre Værditoldprincippet af Hensyn til Kreditoplagssystemet; det gælder ikke om at ødelægge Kreditoplagssystemet, ikke under nogen Omstændigheder, vi maa arbejde sammen med det. Men for det andet føres der ganske vist en Række andre Forhandlinger for Tiden, og det er dem, det